

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Bárczy István

Cím: Ötven év előtt

Forrás: Az Újság

Bp

(Hely)

1923. 11. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Bárczy István

Idő

"1923"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinnyomda 1922

— Ötven év előtt. Bárczy István, a főváros volt polgármestere, Budapest jubileuma alkalmával ezt a pár sort intézte hozzánk:

Kedves Szerkesztő ur, azt kérdezi tőlem, hogy vissza tudok-e emlékezni az ötven év előtti Budapestre s hogy ez időből mire emlékszem. Bizony nem sokra. Kicsi legény voltam én még akkor. Az 1873-ik év őszé azonban az én zsendülő gyermekkoromban is igen emlékezetes időpontot jelentett, amennyiben akkor adtak be szüleim először iskolába, még pedig a Cukor-utcai (a mostani Gróf Károlyi-utcai), városi elemi iskolába. Ma a városi könyvtár foglalja el azt a régi épületet, amelyben hajdan Bäcker igazgató bácsi (Bäcker József orvos-professzor és testvéreinek édesapja), uralkodott. Egyik tanítóm Wehner Gyula József, később évtizedeken át ez iskola érdemes igazgatója volt. Mi a Józsefvárosban, a mostani Reviczky-téren, a Révay-házban laktunk, ahol jelenleg a Sacré Coeur leányintézet van. Ez a nagy háromemeletes ház 2—3 évvel előbb épült s azontul a József-utcában már csupa földszintes, s kiváltképp néhány egyemeletes ház állott. Ugyanez évben lett kész a Józsefváros akkori büszkesége, a Zerge-utcai (most Horánszky-utcai) reáliskola, amelyben édesapám már akkor s azontul még három évtizeden át tanította az ábrázoló geometriát. Az akkori időkből alig tudok másra visszaemlékezni, mint a Múzeum-kertre, meg szemben az Öt pacsirta-utcában (most Esterházy-utca) levő Gróf Károlyi Alajos-palotára, amelyben most az olasz követség van. A Károlyi-palota bejáratánál kétoldalt egy-egy márványlap lejt a lépcsők mellett az utca gyalogjáróig. Iskolából hazajövet szórakozásképen ezen szoktam volt lefelé csuszkálni mindaddig, míg egyszer a portás megfogott s elvette az iskolástáskámat. Szomorú esetemet otthon pityeregve vallottam be, mire édesanyám közbenjárására a portás visszaadta a táskámat. Azóta mind e mai napig respektussal nézek arra a palotára, amelynek két márványlapján most már nagy vasszegek gátolják a csuszkalásban a mai gyerekeket. Egy szóval erre is áll, hogy nem úgy van már, mint volt régen.

Kedves Szerkesztő ur, ne vegye rossz néven, de az ötven év előtti Budapestből másra nem emlékszem.

Bárczy István.